

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΚΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 593

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Ἐν Ἀθήναις, 17 Νοεμβρίου 1891

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις 8.50
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ . . . φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοῦ καὶ Ἐτιεβάν: Αἱ ἀστωργοὶ μητέρες.
—Καρλόου Μερουδέλ: Νεκρὰ καὶ ζῶσαι, δραματι-
κώτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — Ἐδμόνδου δὲ Ἀ-
μίτσις: Ἰσπανία. — Ἀλεξάνδρου Σ. Ποῦσκιν: Ὁ ἐπι-
στατὴς ταχυδρομικοῦ σταθμοῦ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμ-
ματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς
ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δε-
νείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

Ἡ κυρία Φλωρβάλ μάτην ἀνέμεινεν ἐπὶ ὁλόκληρον ὥραν, ὁ Ραβάνης δὲν εἶχεν ἐπιστρέψει.

Ἀπεφάσισεν ὅθεν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν της, ἀπο-
ρῶσα τί ἐσήμαινον πάντα ταῦτα καὶ κατεχόμενη ὑπὸ ἀσ-
ρίστου ἀνησυχίας.

Εἶχε προαισθήματα δυστυχήματος.

Καὶ τὰ προαισθήματα ταῦτα δὲν τὴν ἠπάτων.

Τὰ ἐπιπλά της εἶχον διαταραχθῇ κατὰ τὴν ἀπουσίαν της
καὶ τὰ συρτάριά της ἦσαν ἀνοικτά.

Ἀπασαί αἱ μετοχαὶ της εἶχον ἀφαιρεθῇ· ἐξ ἐπιεικείας δὲ
μόνον τὰ κοσμήματά της ἀφῆκεν ὁ κλέπτης.

Ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ κατῆλθεν ὡς παράφρων εἰς τὸ γρα-
φεῖον τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ ὑπηρέτης, ὅστις εἶχεν ἐγχειρίσει τὴν
κλειδα τοῦ δωματίου εἰς τὸν Ραβάνην, οὐδὲν ἀνέφερε περὶ
τῆς ἀπερισκεψίας του· ὡς πρὸς τὸν ιδιοκτήτην τοῦ ξενοδο-
χείου, οὗτος ὠχυρώθη ὅπισθεν τῆς εἰδοποιήσεως, ἥτις ἦτο τοι-
χοκλλημένη εἰς ὅλα τὰ δωμάτια, εἰδοποιήσεως, δι' ἧς πα-
ρηγγέλλοντο οἱ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καταλύοντες ὅπως κατα-
θέτωσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὅλα των τὰ ἔγγραφα καὶ ἀν-
τικείμενα ἀξίας, καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἦτο ὑπεύ-
θυνος τῆς ἐναντίον τῆς ἐνοικιαστρίας του διαπραχείσης κλο-
πῆς.

Ἡ κυρία Φλωρβάλ δὲν ἀμφέβαλε πλέον. Ὁ Ραβάνης εἰσ-
ῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ της κατὰ τὴν ἀπουσίαν της, αὐτὸς
ἄρα ἦτο ὁ κλέπτης. Θὰ εἰσῆλθε δὲ εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἐσκέ-
φθη, δι' ἀντίκλειδος. Νῦν δ' ἐξήγει καὶ τὴν ματαιωθείσαν
συνέντευξιν, ἥτις ἐγένετο βεβαίως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως λάβῃ
καίρῳ ὁ κλέπτης καὶ ἀναχωρήσῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, πρὶν
ἢ γνωσθῇ ἡ κλοπή.

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὴν κυρίαν Φλωρβάλ
ἦτο νὰ κάμῃ καταγγελίαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀλλ' ἐντὸς
μικροῦ, σκεφθεῖσα ὠριμώτερον τὰς συνεπείας τοῦ διαθήματος
τούτου, παρητήθη. Θὰ ἠναγκάζετο νὰ εἴπῃ πόθεν προήρχοντο
αἱ κλαπείσαι ὁμολογίαι καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν κυριότητά
των, ὅποτε ἀφεύκτως θὰ ὠνόμαζε τὸν κόμητα δὲ Βανδάμ,
χωρὶς νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι εἶχε ψευστῇ διακηρύττουσα τὴν κα-
ταστροφὴν της συνεπείᾳ τῆς ἀγορᾶς μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας τοῦ
Ἀεριοφωτός. Διακηρύττουσα τοῦτο, θὰ ἦτο ταῦτόν ὡς νὰ
ὁμολογῇ ἐαυτὴν συνένεχον τῶν γενομένων αἰσχροκερδεῶν
πρὸς βλάβην τοῦ δὲ Βανδάμ· ἐξ ἄλλου, ἐσκέφθη ὅτι ὁ Ρα-

βάνης θὰ εἶχε λάβῃ τὰς προφυλάξεις του πρὸς ἀποφυγὴν
πάσης καταδιώξεως.

Ἡθελήσεν, οὐχ ἥττον, νὰ ἐκδικηθῇ κατ' αὐτοῦ, διατη-
ρῶσα τὴν ματαιὰν ἐλπίδα ὅπως συμφιλιωθῇ μετὰ τοῦ κό-
μητος, τὸν ὅποιον ἐνόμιζεν ἀκόμη πλούσιον.

— Ἐὰν συντελέσω εἰς τὴν ἀθώωσίν του, ἐσκέφθη, ἐὰν
μεταβάλω καθ' ὁλοκληρίαν τὸ μέρος, τὸ ὅποιον μέχρι τοῦδε
ἐπαῖξα, δὲν θὰ ἔχῃ λόγους ὅπως μὴ ἐπιθυμῇ νὰ συμφιλιωθῇ
μαζὺ μου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετὰ τοῦ Γάστωνος Δερός δια-
φορὰν νὰ ἀναλαμβάνω νὰ τὴν συμβιβάσω, καὶ ἂν ἐτι ὀφεί-
λω νὰ τῷ ἀποκαλύψω ὅτι ὁ Γάστων εἶνε υἱὸς τῆς Βαλερίας
δὲ Σουλῶ. Αἱ ὑπόνοιά του ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλουσιν
ἐξαφανισθῇ καθ' ὁλοκληρίαν καὶ θ' ἀναγκασθῇ νὰ ὁμολο-
γήσῃ ὅτι ἡ ζηλοτυπία του ἦτο πάντῃ φαντασιώδης.

Ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἀπροσδόκητον συμφορὰν, ἥτις τὴν
ἐπληξεν, ἡ Ἑσθὴρ Φλωρβάλ δὲν ἦτο γυνὴ ὅπως ἀπολέσῃ τὴν
ψυχραιμίαν της. Ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ πρὸς τὸν κύριον Δορ-
μεῖλ, τὸν ἀνακριτὴν, τὸν ἀναλαβόντα τὴν διεξαγωγὴν τῶν
ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφωτός.

Ἐτέρωθεν, τί εἶχε νὰ φοβηθῇ; Πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ πι-
στεύσῃ ὁ ἀνακριτὴς ὅτι αὕτη ἦτο συνένεχος τοῦ Ραβάνη,
ἀφοῦ προετίθετο ἐφεξῆς ν' ἀποδείξῃ ὅτι οὐδεμίαν ἔσχε συμ-
μετοχὴν εἰς τὰς ὀφειλάς τῆς ὑποθέσεως; Ἀκριβῶς δ' ἐνεκα
τοῦ λόγου τούτου ἐσκέφθη καὶ δὲν κατεμήνυσεν τὸν Ραβάν-
ην διὰ τὴν κλοπὴν, ἥς ἀρτίως ἐγένετο θῦμα.

Γράφουσα τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν
κύριον Δορμεῖλ, ἡ κυρία Φλωρβάλ ἐδείκνυτο λίαν γενναίῳφρων
καὶ ἀφιλοκερδὴς, ἐνῶ ἐξ ἄλλου ἠλπίζε νὰ συλλέξῃ ἐντὸς μι-
κροῦ τούς καρπούς τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν παρεῖχεν εἰς
τὸν κόμητα δὲ Βανδάμ.

Μακρὰν τοῦ νὰ διαφωτίσωσι τὴν ὑπόθεσιν ἐπιστολαὶ τοῦ
κυρίου Ρισὸν καὶ τῆς πρώην συζύγου του, ἠῤῥησαν ἐπὶ μαλ-
λὸν τὸ σκότος. Ὁ ἀνακριτὴς ἤρχισε νὰ χάνῃ τὸν μίτον εἰς
τὸν λαβύρινθον αὐτὸν τῶν νέων περιπλοκῶν. Αἱ πληροφορίες
τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀστυνομίας ἐπε-
βεβαίουν τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τῆς ἠθοποιῶς ὡς πρὸς τὸν
Ἰωάννην Ραβάνην, διότι οὗτος εἶδε πραγματικῶς σημειώ-
σαι εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Ὁ κύριος Δορμεῖλ ἐξεπλάγῃ κατ' ἀρχὰς εὐρὼν εἰς τὴν
διοργανοφίαν του σημειώσαις τῆς ἀστυνομίας ἀφορώσας τὴν